

slag, men det kan man så vælge at tro på eller ej, og jeg kender jo hr. Villy Søvndals indstilling.

Så siger hr. Villy Søvndal, at det er utænkeligt, at et sådant råd kan være uafhængigt. Når det har et sekretariat, der sidder i ministeriet, må det selvfølgelig være ministeren, der styrer det.

Så kan jeg oplyse, at vi her i Danmark har haft en færdselssikkerhedskommission, som er nøjagtig det samme som et råd. Jeg har været medlem af den i 17 år, og jeg har været formand for den i 10 år under to forskellige regeringer, Poul Schlüter i sin tid og hr. Poul Nyrup Rasmussen siden hen. Og jeg kan fortælle, at denne kommission, som havde et sekretariat siddende ovre i regeringen, gentagne gange er kommet med råd og anbefalinger og kritik af siddende regeringer, på trods af at sekretariatsbistanden kom fra samme regering. Vi har kritiseret noget af det, som den forrige regering foretog sig, og det, som hr. Poul Nyrup Rasmussens regering foretog sig på trafikområdet.

Men vi var også uafhængige.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Socialministeren undrede sig lidt over, hvad mit ærinde var med at sige, at regeringen ikke havde lagt en procedure, der gjorde det nemt at sikre en sædvanlig procedure. Det er, fordi man vælger Finansudvalget og ikke et lovforslag. Hvis man vælger et lovforslag, så udsætter man sig som regering for den sædvanlige procedure, der hedder, at så vil vi stille spørgsmål til det: Er det sådan, regeringen mener? Hvor langt går uafhængigheden? Kan man tillade sig at kritisere? Hvad med sammensætningen? Kan også kritikere blive lukket ind? Osv. osv. – alle den type af spørgsmål, der sædvanlig flyder, når vi lovgiver, plus at man kan indhente høringssvar fra interesseorganisationer udefra, der er optaget af det her.

Det er jo alt det, man forsøger, ligesom man gjorde, da man på miljøområdet lavede det nye institut, nemlig at frakoble den sædvanlige folketingsprocedure, der følger af lovforslag med spørgsmål og svar og høringer osv., osv. Det var min anke.

Så siger socialministeren, at det er sket før, at en regering og en minister har lavet det her, nedsat råd. Det er jeg enig i, det er det. Vi har i øvrigt kritiseret det hver gang, så for mig er kritikken ikke ny uanset regeringens farve. Det er, fordi for SF er det her et helt principielt synspunkt,

at vi skal have uafhængigheden langt, langt stærkere frem.

Så er det klart, at det er en skærpente omstændighed, at det sker under en statsminister, som hylder friheden i den grad i teoretiske termer, men i praksis laver en styring, der siger sparto til, hvad vi har set.

Jeg har ikke klandret LO for, at de roser. Det kan jeg godt forstå. Jeg mener, LO har forstået budskabet, nemlig at hvis man vil med i det her, så skal man rose regeringen. LO giver jo klart udtryk for i artiklen i Berlingske Tidende i dag, at de gerne vil med. Det kommer man så – det er deres klare opfattelse – ved at rose regeringen og bejle til posten og sådan noget. Det er deres opfattelse, tror jeg. Jeg tror, det er derfor, de er gået ud og har gjort det her.

Kl. 17.05

Og så vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at ting ikke bliver uafhængige, fordi man skriver, at de er det. Det er en praksisøvelse med uafhængighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 19. februar 2002 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er oplået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 17.06